amal

Wujud Katresnan ingkang Inggil

Muga-muga kabeh prekaramu ditindakake kanthi katresnan.

1 Korinta 16:14

Sanadyan aku bisa ngucap nganggo basané manungsa lan malaékat, nanging ora nduwé katresnan, aku dadi kaya tembaga sing muni utawa kentrung sing klèru.

Lan sanadyan aku duwe peparing medhar wangsit, lan ngerti kabeh wewadi lan kabeh kawruh; Lan sanadyan aku nduwé iman kabèh, temah bisa nyingkiraké gunung-gunung, nanging ora nduwé katresnan, aku ora ana apa-apa.

Lan sanadyan aku masrahaké kabeh bandhaku kanggo pangan wong miskin, lan sanadyan aku masrahaké awakku kanggo diobong, nanging ora duwe katresnan, iku ora ana gunane kanggo kula.

Katresnan iku sabar lan sabar; katresnan ora meri; katresnan ora gumunggung, ora gumunggung, ora tumindak ala, ora golek duweke, ora gampang nesu, ora mikir ala; Ora bungah marga saka piala, nanging bungah marga saka kayektèn; Tega marang samubarang, precaya marang samubarang, ngarep-arep samubarang, sabar marang samubarang.

Katresnan ora bakal ilang, nanging manawa ana ramalan, mesthi bakal gagal; manawa ana basa, mesthi bakal mandheg; manawa ana kawruh, iku bakal sirna.

Amarga kita ngerti sebagean, lan medhar wangsit sebagean. Nanging nèk sing sampurna wis teka, sing sebagéyan bakal sirna. Nalika aku isih cilik, aku ngomong kaya bocah, ngerti kaya bocah, mikir kaya bocah, nanging nalika aku dadi wong lanang, aku nyingkirake barang-barang bocah. Saiki kita ndeleng liwat kaca, peteng; nanging banjur adhep-adhepan: saiki aku ngerti sebagean; nanging aku bakal ngerti kaya aku uga dikenal.

Lan saiki tetep iman, pangarep-arep, katresnan, telu iki; nanging sing paling gedhé yaiku katresnan.

1 Korinta 13

Padha ngati-ati, mantep ing iman, mandheg kaya wong lanang, dadi kuwat. Muga-muga kabeh prekaramu ditindakake kanthi katresnan. **1 Korinta 16:13-14**

Mulané, minangka wong pilihané Gusti Allah, sing suci lan sing ditresnani, padha nganggoa sih-rahmat, sih-rahmat, andhap-asor, andhap-asor, lan sabar; Padha sabar-sabar-sabar-sabar-sabar-sabar-apura-apura-apura-apura-apur Lan ing sadhuwure iku kabeh padha nganggoa katresnan, yaiku tali kang sampurna. Lan supaya tentrem-rahayu saka Gusti Allah mrentah ing atimu, kanggo sing uga sampeyan padha katimbalan dadi badan siji; lan padha matur nuwun. **Kolose 3:12-15**

Sih-rahmat lan tentrem-rahayu saka Gusti Allah Rama kita lan saka Gusti Yesus Kristus anaa ing kowe kabeh. Para sedulur, awaké déwé kudu tansah ngucap sokur marang Gusti Allah bab kowé kabèh, awit pretyayamu saya tambah banget lan katresnanmu marang sakpada-padamu saya tambah. Dadine aku dhewe padha ngegung-egungake kowe ana ing pasamuwan-pasamuwaning Allah, awit saka sabar lan pracayamu ana ing sakehing panganiaya lan kasangsaran kang koktampani: **2 Tesalonika 1:2-4**

Saiki wekasane angger-angger iku yaiku katresnan saka ati sing resik, lan ati nurani sing resik, lan saka iman sing ora ngapusi: **1 Timotius 1:5**

Awit saka iku aku padha rekasa lan nandhang cacad, amarga padha kumandel marang Gusti Allah kang gesang, kang jumeneng Juru Slamet kabeh manungsa, luwih-luwih kang padha pracaya. Prekara-prekara iki prentah lan wulang. Aja nganti ana wong sing ngrèmèhaké nommu; Nanging kowé kudu dadi tuladha kanggo wong-wong sing pretyaya, ing tembung, ing laku, ing katresnan, ing roh, ing pracaya, ing kasucian. Nganti aku teka, wenehana maca, pitutur lan piwulang. **1 Timotius 4:10-13**

Nanging ing omah gedhe ora mung ana piranti emas lan slaka, nanging uga saka kayu lan lemah; lan ana sing dihormati, lan ana sing diremehake. Dadi manawa wong ngresiki awake dhewe saka iku, iku bakal dadi prau kanggo pakurmatan, kasucèkaké, lan migunani kanggo bendara, lan disiapake kanggo saben karya apik. Padha ngedohi hawa-nepsu kang isih enom, nanging padha nurutana kabeneran, pracaya, katresnan, tentrem-rahayu, bebarengan karo wong-wong kang padha nyebut marang Gusti kanthi ati kang resik. Nanging pitakonan-pitakonan sing bodho lan ora disinaoni nyingkiri, amarga ngerti yen dheweke nindakake perselisihan gender. **2 Timotius 2:20-23**

Nanging wekasane samubarang kabeh wis cedhak. Lan ing ndhuwur kabeh, padha tresna-tinresnan ing antaramu, amarga katresnan bakal nutupi akeh dosa. Nggunakna silaturahmi marang sapadha-padha tanpa greget. **1 Pétrus 4:7-9**

Kajaba iku, kanthi temenan, nambahake kabecikan ing imanmu; lan kanggo kawruh kabecikan; Lan kanggo kawruh temperance; lan kanggo temperance sabar; lan sabar marang kamulyan; Lan marang kamulyan, sih-rahmat marang sadulur; lan katresnan kanggo sedulur. Awit menawa prekara-prekara iki ana ing kowé lan lubèr-lubèr, kowé ora bakal mandul lan ora woh-wohan ing kawruh bab Gusti kita Yésus Kristus. **2 Pétrus 1:5-8**